

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 г 19/2022
27.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Драгана Маринковић, у поступку заштите права на суђење у разумном року, предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Анита Н. Турковић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Р4 г 6/22, дана 27.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача изјављена због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Р4 г 6/22.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Крагујевцу поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Крагујевцу Гж 154/22, преко поште препорученом пошиљком дана 26.09.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4 г 6/22 од 28.11.2022. године, одбачен је приговор предлагача којим је тражено да се утврди повреда права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Гж 154/22, као недозвољен и одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка као неоснован.

Због неодлучивању о приговору ради убрзања поступка предлагач је дана 30.11.2022. године изјавио жалбу.

На основу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року о жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова.

Одлучујући о жалби предлагача на основу чланова 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82... „Службени гласник РС“ број 106/15) и члана 386. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да жалба предлагача није основана.

Према члану 7. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, председник суда дужан је да одлучи о приговору у року од 2 месеца од дана пријема приговора, а по члану 14. став 1. странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од 2 месеца од дана пријема приговора. Ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од 2 месеца од дана пријема приговора (члан 15.).

По члану 104. став 2. ЗПП, дан подношења поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошљицом или упућеног телеграфским путем сматра се као дан подношења суду. Рокови се рачунају на дане, месеце и године, а рок одређен на месеце или године завршава се оног дана у последњем месецу или години који по свом броју одговара дану у који га је суд одредио или дану у који пада догађај од кога се по закону рачуна почетак рока, с тим што ако последњи дан тог рока пада на државни празник или у недељу или у неки други дан када суд не ради, рок истиче протеком првог наредног радног дана (члан 103. ЗПП).

Према стању у предмету о приговору ради убрзања поступка који је предлагач поднео Апелационом суду у Крагујевцу, тај суд је одлучио наведеним решењем Р4 г 6/22 од 28.11.2022. године. Како је приговор предлагача поднет преко поште препорученом пошљицом 26.09.2022. године, последњи дан за одлучивања о његовом приговору (2 месеца од дана пријема приговора) био је 26.11.2022. године (субота – нерадни дан), па је доношењем решења о приговору првог наредног радног дана (28.11.2022. године) поступљено у законом прописаном року. Зато је жалба предлагача због неодлучивања о његовом приговору неоснована.

Из тог разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 17. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Предлагач није успео са жалбом, па је његов захтев за накнаду трошкова одбијен, применом члана 153. став 1. ЗПП у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку.

СУДИЈА
Драгана Маринковић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић